

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4172/2023
08.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андирјашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији су пуномоћници Небојша Шеперац и Милица Шеперац, адвокати из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милован Константиновић, адвокат из ..., ради предаје државине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1926/22 од 13.09.2022. године, у седници одржаној 08.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1926/22 од 13.09.2022. године у ставу првом и другом изреке, тако што се **ОДБИЈА** жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П 85/22 од 21.03.2021. године и **ОДБИЈА** захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П 85/22 од 21.03.2021. године, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезана тужена да тужиоцима преда у државину слободну од лица, непокретност означену као породична стамбена зграда на кп бр. .. КО Ћуприја - град, површине 46 м2, која је лицем окренута према улици ..., а са своје јужне стране према тадашњој улици ... све уписано у лист непокретности .. КО Ћуприја - град (став први изреке). Обавезана је тужена да тужиоцима исплати трошкове парничног поступка у износу од 90.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1926/22 од 13.09.2022. године преиначена је пресуда Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П 85/22 од 21.03.2021. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца којима су тражили да се обавезе тужена да им преда у државину, слободну од лица, непокретност означену као породична стамбена зграда, постојећа на кп бр. .. КО Ћуприја - град, површине 46 м2, која је лицем окренута према улици ..., а са своје јужне стране према тадашњој улици ..., све уписано у лист непокретности .. КО Ћуприја - град (став први

изреке). Обавезани су тужиоци да туженој исплате трошкове парничног поступка у износу од 94.350,00 динара (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу чл. 408. и 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, ... 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је уписан као власник породичне стамбене зграде број 1, која се састоји од приземља у улици ..., са уделом 1/1, као и помоћне зграде број 2, која се састоји од приземља у улици ... са уделом 1/1, обе постојеће на кп .., уписане у ЛН број .. КО Ћуприја - град. Тужилац је предметну непокретност стекао на основу уговора о поклону закљученог 23.03.1976. године са својим оцем ВВ. Брачну заједницу са туженом засновао је 1973. године. Парничне странке су заједнички живот водиле у кући тужиоца, заједно са његовим родитељима. У тој кући је дограђено купатило у оквиру терасе, а убрзо након тога тужилац и тужена су започели са изградњом другог дела куће. На старом објекту нису рушени спољни зидови нити је објекат променио габарите, већ су радови извођени унутра, тако што је срушен зид како би се проширила дневна соба. Оба објекта се налазе под истим кровом и имају повезану канализациону инсталацију, али у свему осталом чине засебне стамбене јединице, имају одвојена бројила и посебан улаз за сваки део куће, од којих објекат од 46 м² има улаз који гледа на ... улицу. Не постоји физичка повезаност објекта од 46 м² и новоизграђеног објекта, који није био предмет уговора о поклону. У старом објекту, након што су се парничне странке преселиле у нови, наставили су да живе тужиочев отац до своје смрти 1999. године, као и сестричина тужене са својом децом која је у кући становала до 2015. године. Од 2015. године у том објекту није живео нико. Тужилац је после 2018. године повремено долазио у кућу све док није поднео тужбу за развод брака са туженом, након чега није долазио у кућу у којој је жена наставила да живи. Када је тужилац поднео тужбу за развод брака ћерка му није вратила кључеве од објекта, а према изјави тужене они се налазе код ње и противи се да тужилац долази у објекат који је предмет тужбеног захтева.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је полазећи од одредаба члана 3. и члана 37. став 1. и 2. Закона о основама својинскоправних односа оценио да је тужбени захтев тужиоца основан, налазећи да тужиоцу, као власнику предметне непокретности коју је стекао поклоном од свог оца, припада право на заштиту својине, односно има право да тражи иселење тужене из предметне непокретности са свим лицима и стварима, с обзиром на то да се тужена налази у државини објекта, што ни сама није спорила наводећи да се противи да тужилац долази у објекат који је стекао на основу уговора о поклону. Првостепени суд је сматрао да улагање тужене у предметну непокретност није релевантно за одлуку о тужбеном захтеву, јер тужилац и тужена уложеним радом и средствима у адаптацију дела сада постојећег објекта нису променили супстанцу постојећег објекта, већ су радове предузимали у циљу реновирања и прилагођавања постојећег објекта за становање своје породице.

Другостепени суд сматра да је првостепени суд своју одлуку засновао на потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању, али да је извео неправилан закључак и погрешно применио материјално право. По становишту другостепеног суда, тужилац тужбеним захтевом тражи исељење тужене из дела објекта, који сада представља посебан објекат. Првостепени суд је из листа непокретности број .. КО Ћуприја утврдио да је у истом уписан тужилац са правом својине на породичној стамбеној згради број 1, површине 131 м², као и на помоћној згради површине 20 м². Другостепени суд сматра да пресуда првостепеног суда није извршива, јер породична зграда површине 46 м², која је предмет тужбеног захтева, не постоји нити је као таква уписана у листу непокретности број .. КО Ћуприја - град.

По становишту Врховног суда другостепени суд је погрешно применио материјално право када је тужбени захтев тужиоца одбио јер није извршив.

Одредбом члана 37. став 1. и 2. Закона о основама својинскоправних односа прописано је да власник има право да своју ствар држи, да је користи и да њоме располаже, у границама одређеним законом, као и да је свако дужан да се уздржава од повреде права својине другог лица.

Одредбом члана 81. Закона о основама својинскоправних односа прописано је да независно од спора због сметања државине (члан 77.) може се тражити судска заштита државине по основу права на државину.

Тужилац је тражио предају државине старог објекта површине 46 м² ул. ... број ..., који је стекао уговором о поклону од свог оца, који објекат су странке реновирале у габаритима старог објекта. Тај објекат је под истим кровом са новим објектом који су странке изградиле у току брака, али су две засебне целине, како утврђује првостепени суд (засебна бројила и посебан улаз у сваки део куће). Како је тужена у поседу оба објекта, а тужилац тражи заштиту права на државину старог објекта на којем је власник по основу уговора о поклону закљученом са оцем, а не утврђење права својине, не поставља се питање извршивости пресуде. У току поступка међу странкама није споран предмет тужбеног захтева за предају поседа и стога је пресуда првостепеног суда извршива.

На основу изнетог, Врховни суд је одлучио као у изреци на основу члана 416. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**